

***Και μη ...
χειρό[π]τερα!***

Κωμωδία καταστάσεων

Μαρία Ν Κίτρα

Πρόσωπα του έργου

[6 γυναίκες – 5 άντρες]

- **Τούλα** : Ετών 50. Ιδιοκτήτρια ενός τριώροφου κτιρίου στην πόλη της Ρόδου. Δύο φορές χήρα. Μένει με τον Στέφανο, το γιο της από τον πρώτο της γάμο, τον οποίο θέλει να παντρεύει για να ζήσει κι εκείνη τη ζωή της.
- **Στέφανος** : Ετών 30. Ποιητής [ή έτσι νομίζει!]. Δεν τον ενδιαφέρουν οι κοπέλες, ούτε ο γάμος. Θέλει να αφιερώσει τη ζωή του στην ποίηση. Μένει με τη μητέρα του στον τρίτο όροφο του κτιρίου.
- **Υψιπύλη** : Ετών 28. Μόλις νοίκιασε τη σοφίτα, για να παρακολουθήσει κάτι σεμινάρια χορού και υποκριτικής που γίνονται στη Ρόδο. Είναι φαν του Στέφανου, τον οποίο, μόλις γνωρίζει από κοντά, τον ερωτεύεται.
- **Ιωάννα** : Ετών 24. Κόρη της Τούλας απ το δεύτερο γάμο της. Δεν της άρεσε ποτέ το διάβασμα και βαριέται τη σχολή. Ήρθε με τη δίδυμη αδερφή της την Ιωάννα και το φίλο τους τον Παύλο, από την Αθήνα στη Ρόδο, με σκοπό να ανοίξουν ένα ουζερί.
- **Ζωή** : Ετών 23. Η αδερφή της Ζωής. Ρομαντική, διαβαστερή και ερωτευμένη με τον Παύλο.
- **Παύλος** : Ετών 24. Ο φίλος και συμφοιτητής των δίδυμων κοριτσιών. Λίγο φοβισιάρης με αρρώστιες, ζώφια, τρωκτικά κλπ, αλλά καλοσυνάτος και φιλότιμος.
- **Κυρία Κέλλυ** : Ετών 70. Η μητέρα της κυρίας Τούλας. Μένει στο κάτω διαμέρισμα. Πρώην καθηγήτρια ιταλικών και νυν συνταξιούχος. Έχει δεσμό, με τον Ακη, με έναν αρκετά μικρότερό της άντρα.

➤ **Άκης** : Ετών 50. Πρόσφατα χωρισμένος, τεμπέλης, άνεργος και τζογαδόρος. Έχει τρέλα με τις μηχανές και παίζει συνέχεια τυχερά παιχνίδια. Προτιμάει τις μεγαλύτερες, ώριμες και κυρίως οικονομικά ανεξάρτητες γυναίκες. Έχει δεσμό με την Κέλλυ.

➤ **Μαρία** : Ετών 38. Η πρώην σύζυγος του Άκη. Μανικουρίστ. Μένει με τα δύο τους παιδιά σ ένα χωριό στην Καρδίτσα. Μιλάει γρήγορα και πολύ, είναι συνέχεια μέσα στα νεύρα και είναι έξω φρενών με τον Άκη, ο οποίος της κρωστάει διατροφές.

➤ **Κώστος** : Ετών 45. Ο αδερφός της Μαρίας. Αστυνομικός σ' ένα χωριό της Καρδίτσας. Αυστηρός με την τήρηση των νόμων, όχι τόσο έξυπνος, εργένης και με βαριά βλάχικη προφορά!

➤ **Κύριος Χάρης** : Ετών 80. Μένει στο Καστελόριζο. Ανύπαντρος και ευκατάστατος. Γνώρισε την κυρία Τούλα μέσω facebook και σκέφτεται να την παντρευτεί. Ρομαντικός, ευγενικός, φιλότιμος και ανοιχτοχέρης.

➤

- **Σκηνικός χώρος** : διπλό σκηνικό δύο σπιτιών : ένα σαλόνι στ αριστερά και μια τραπεζαρία στη δεξιά πλευρά
- **Εποχή** : Σημερινή. Άνοιξη.
- **Τόπος** : Ρόδος

Σκηνή 1^η

*Μπαίνει ο Στέφανος στη σκηνή. Κρατά μπλοκ και στυλό.
Σημειώνει και απαγγέλει*

Στέφανος

Καθόμουνα στην αμμουδιά

Κι αγνάντευα το κύμα

Μα ήρθε ένας πελαργός ...

Μπαίνει η μάνα του και τον κοιτάει με ύφος ...

Μάνα

Που έψαχνε για βλήμα;;;

*Ο Στέφανος δεν της δίνει σημασία. Συνεχίζει να γράφει – σβήνει
– απαγγέλει...*

Στέφανος

Και μου'κανε ένα σήμα!

Μάνα

Δεν κάνεις κάνα κλύσμα;;

Στέφανος

Μητέρα! Σιλάνς σιλ βου πλε! Πρέπει απόψε να τελειώσω το τελευταίο μου ποίημα για τη νέα μου ανθολογία, με τίτλο: «Τα βρεγμένα κύματα»!

Μάνα

Να τ' απλώσουμε να στεγνώσουν! Στέφανε! Άσε τα μουσκεμένα νερά και κοίτα να βρεις καμιά νύφη να παντρευτείς, προτού μπω στην κλιμακτήριο!

Στέφανος

Πρώτον! Η ποιητική μου συλλογή λέγεται «τα βρεγμένα κύματα» και όχι τα μουσκεμένα νερά!

Μάνα

Μιλάμε για τεράστια διαφορά!

Στέφανος

Δεύτερον!

Μάνα

Α! Έχει και δεύτερον!

Στέφανος

Είναι η συνέχεια της προηγούμενης ποιητικής μου συλλογής, αν θυμάσαι, με τίτλο «Να καούν τα κάρβουνα»!

Μάνα

Και κήκαν;

Στέφανος

Ποια;

Μάνα

Τα κάρβουνα, λέω, κήκαν; Γιατί δε θυμάμαι! Η μνήμη μου είναι αδύνατη!

Στέφανος

Μόνο η μνήμη σου είναι αδύνατη!

Μάνα

Της μάνας σου ο γιος!

Στέφανος

Που σε λατρεύει! Μα άφησέ με να σου απαγγείλω ένα κομμάτι!

Μάνα

Ναι βρε, αλλά φέρε μου πρώτα ένα υπογλώσσιο!

Στέφανος

Γιατί;

Μάνα

Για να προλάβω το εγκεφαλικό που θα μ' έβρει!

Στέφανος

Υπερβολές! `Ακου, άκου!

«Η καύτρα απ το κάρβουνο έκαιγε καυτή καθώς κυλούσε ...»

Μάνα

Κι έκαψε το άσπρο μου χαλί!

Ο Στέφανος νευριάζει!

Στέφανος

Έλα ρε μάνα! Δεν είσαι για ποίηση!

Μάνα

Γιατί είσαι εσύ!!! Κάτσε κάτω! ... Κάτσε κάτω, είπα! Φέρ' τα εδώ αυτά!

Του παίρνει τα χαρτιά απ το χέρι

Στέφανος

Μη μητέρα, αυτά τα χαρτιά εδώ, είναι πολύτιμα!

Μάνα

Ναι, για την ανακύκλωση! Λοιπόν, άκουσέ με προσεκτικά. Μέχρι το τέλος του μήνα πρέπει να σου βρούμε νύφη!

Στέφανος

Γιατί μέχρι το τέλος του μήνα;

Μάνα

Γιατί μετά θέλω να πάω στο Καστελόριζο!

Στέφανος

Τι να κάνεις στο Καστελόριζο;

Μάνα

Να φάω σπανακόρυζο!!!

Στέφανος

Αααα...

Μάνα

Αξινος! Χριστέ μου, τι ντρουμπούνι! Γιατί εκεί θα με περιμένει
ο ....

Στέφανος

Ο καρδιολόγος σου;

Μάνα

Όχι! Ο ...

Στέφανος

Ο ουρολόγος σου;

Μάνα

Όχι!!! Ο ...

Στέφανος

Ο ορθοπεδικός σου;;;;

Μάνα

Ε να σε βράσω! Ο ... αγαπημένος μου!

Στέφανος

Ο Χριστός και η Παναγία βρε μάνα! Ποιος αγαπημένος σου;
Δυο άντρες έχεις θάψει!

Μάνα

Και πάω για τον τρίτο... Γνώρισα κάποιον στο facebook! Στη φωτογραφία προφίλ είναι ψηλός, λεπτός, μελαχρινός, φορά ένα μαύρο φούτερ με κουκούλα και κρατά ένα κοντάρι στο χέρι του!

Στέφανος

Αυτός είναι ο χάρος ρε μάνα!

Μάνα

Βρε αί στα τσακίδια από δω, εφταμηνίτικο! Εξάλλου, πάντα μ' άρεσαν οι άντρες με στολή! Τον φαντάζομαι σαν έναν ώριμο, αγρότη, μόνο να ψάχνει!

Στέφανος

Τι να ψάχνει; Βλίτα να φυτέψει;;; Και πόσο χρονών είναι αυτός ο ώριμος αγρότης;

Μάνα

Ογδόντα, τον λένε Χάρη και έχει πολλή περιουσία στο Καστελόριζο!

Στέφανος

Αααααα, να τον κληρονομήσεις θες κι αυτόν! Ε πες το έτσι ντε!

Μάνα

Δουλειά σου εσύ, ποιητή για κωφάλαλους! Λοιπόν, είπαμε! Μέχρι το τέλος του μήνα, πρέπει να βρεις κοπέλα να παντρευτείς. Άντε, γιατί έχω βγάλει και εισιτήρια...

Στέφανος

Για το Δρομοκαΐτειο;;; Τρελάθηκες;;; Το τέλος του κόσμου να έρθει, εγώ δεν παντρεύομαι! Εμένα η ερωμένη μου ήταν, είναι και θα είναι για πάντα η ποίηση!

Μάνα

Και ποιος βρε βλογοκομμένε θα σου πλένει τα σώβρακα όταν εγώ φύγω; Η ποίηση;;;

Στέφανος

Όχι, μητέρα, δε θέλω να παντρευτώ! Τελεία και παύλα!

Χτυπάει η πόρτα ...

Μάνα

Μας τα παν κι άλλοι!

Στέφανος

Τι λες βρε μάνα; Δεν έχουμε Χριστούγεννα!

Μάνα

Κρίμα, γιατί ήμουν έτοιμη να σε στολίσω με καντήλια!

Χτυπάει ξανά η πόρτα

Μάνα

Μπα που να λυσσάξεις! Ποιος είναι;

Υψιπύλη

Η Υψιπύλη είμαι κυρία Δούκα. Ήρθα για την αγγελία που έχετε βάλει στο airbnb...

Στέφανος

Ποια αγγελία; Τι είναι αυτό το ερ μπι δε μπι;;;

Μάνα

Του μπι κανείς ορ νοτ του μπι;;; Χριστέ μου τι άσχετος!!!

Στέφανος

Μάνα, δεν πιστεύω να έκανες καμιά βλακεία και να έβαλες αγγελία γάμου!

Μάνα

Καλά, μην τρέμεις, γιατί θα σου φύγουν τα τισάκια!

Υφιπύλη

Για να νοικιάσω τη σοφίτα που έχετε από πάνω...

Μάνα

Μμμμμ... να μία που θα ταίριαζε από πάνω σου!

Στέφανος

Τι είπες μητέρα;

Μάνα

Τίποτα, τίποτα. Λέω, πήγαινε να ανοίξεις!

Στέφανος

Δεν μπορώ! Αυτή τη στιγμή μου κατεβαίνει μια ιδέα!

Μάνα

Άμα σου κατεβάσω καμιά στο σβέρκο, θα σου πω εγώ!

Χτυπάει ξανά η πόρτα...

Μάνα

Κάτσε μωρή ανυπόμονη κι εσύ!

Η μάνα σηκώνεται να πάει να ανοίξει και ο Στέφανος επαναλαμβάνει τους νέους του στίχους με στόμφο ...

Στέφανος

Καθόμουνα στην αμμουδιά

Κι αγνάντευα το κύμα

Μα ήρθε ένας πελαργός ...

Μπαίνει η Υψιπύλη. Ο Στέφανος την κοιτάζει ... και την ερωτεύεται κεραυνοβόλα! Η μάνα ακολουθεί από πίσω...

Στέφανος

... με γυναικείο βήμα...

Πλησίασε, με κοίταξε

Μου άγγιξε τα χέρια

Και μου' πε λόγια τρυφερά

Σαν άσπρα περιστέρια...

Μάνα

Ο πελαργός όλα αυτά;

Η Υψιπύλη έχει μείνει εκστασιασμένη κι ο Στέφανος συνεχίζει την απαγγελία...

Στέφανος

Άσε με να κατακτήσω κάθε κόκκο της απαλής σου αμμουδιάς μέχρι να' ρθει ...

Μάνα

Το ασθενοφόρο να με πάρει!

Στέφανος

... το σούρουπο να σε σκεπάσει!

Μάνα

Ναι! Και αυτό! Υψιπύλη, να σου γνωρίσω. Από δω ο γιος μου,
ο ...

Στέφανος

Στέφανος Δούκας! Ποιητής...

Υψιπύλη

Υψιπύλη... Κοντοπόρτα... ηθοποιός...

Μάνα

Πάρ τον έναν, χτύπα τον άλλον!

Στέφανος

Ωωω... η απόλυτη αντίθεση ονόματος και επιθέτου ... πάνω
σε μια τόσο αρμονική ύπαρξη!

Μάνα

Θα αυτοκτονούσα, αλλά παίζω και σ άλλη σκηνή!

Υψιπύλη

Ωωω κύριε Δούκα, ετοιμάζετε νέα ποιητική συλλογή; Η
προηγούμενη σχεδόν με έκαψε...

Μάνα

Ναι, βρε, ήταν τα κάρβουνα τέτοια!

Στέφανος

Ωωω. Το λέτε αλήθεια;

Υψιπύλη

Ε μα ναι... Ιδίως εκείνοι οι σίχοι ...

Μάνα

Ποιοι βρε πουλάκι μου;

Υφιπύλη

«Το κάρβουνο κύλησε αργά πάνω στον ανήφορο...»

Μάνα

Πώς σκατά κυλάει το κάρβουνο στον ανήφορο;;;;

Υφιπύλη

... μα το πείσμα του ήταν τέτοιο ...

Μάνα

Του κάρβουνου; Θα μας λωλάνεις μαρή;;;;

Υφιπύλη

Που στο διάβα του έβαζε φωτιά σε κάθε εμπόδιο...»

Μάνα

Ε μίλα καημένη! Τώρα εξηγούνται όλα!

Στέφανος

Σας άρεσε;

Υφιπύλη

Το λάτρεψα!

Μάνα

Αααα, ζαβό είναι κι αυτό! Θες πουλάκι μου να πεις ένα παγωμένο τσάι μαζί μας και να γνωριστείτε με το υιοθετημένο από δω;

Στέφανος

Μητέρα!

Υφιπύλη

Υιοθετημένος είστε;

Μάνα

Όχι, αλλά δε μοιάζει με παιδί του Καβάφη; Λοιπόν, να σου φέρω ένα τσάι;

Υψιπύλη

Πολύ θα το θελα, αλλά πρέπει να πάω να τακτοποιηθώ επάνω. Έχω ήδη φέρει τα πράγματά μου. Θέλω να κάνω και κάποια τηλεφωνήματα.

Μάνα

Ναι, κι εγώ θέλω να κάνω κάποια τηλεφωνήματα... Έχεις κάρτα ε;

Η μάνα παίρνει το κινητό της Υψιπύλης απ το χέρι

Στέφανος

Εεεεε τότε, θέλετε να έρθετε κάποια άλλη στιγμή να σας απαγγείλω στίχους από τη νέα μου συλλογή, που έγραψα υπό το φως του ηλιοβασιλέματος στην πόλη της Ρόδου;

Μάνα

Ιδού η Ρόδος, ιδού και το πήδημα;;;

Στέφανος

Θα ήθελα πολύ να μου πείτε τη γνώμη σας, αγαπητή Υψιπύλη...

Μάνα

Να φωνάξουμε κι έναν ψυχίατρο, να μας πει κι εκείνος τη δική του;

Η μάνα πληκτρολογεί νούμερα...

Μάνα

Ναι; Ψυχίατρος εκεί; ... Αααα, αυτοκτόνησε... λογικό...

Υψιπύλη

Ωωω, εξαιρετική ιδέα. Θα το θελα πολύ... Με τιμά η πρόσκλησή σας...

Μάνα

Θα φωνάξω εξορκιστή. Δεν εξηγείται... [πληκτρολογεί ξανά]. Ναι; Εξορκιστής εκεί;... Αααα, έχει μπει ο δαίμονας μέσα του ...

Υψιπύλη

Λοιπόν, να δούμε λίγο το δωμάτιο; Θέλω και κάτι τηλέφωνα να κάνω...

Μάνα

Ναι, κάρτα να βάλεις! Λοιπόν. Πάρε το κλειδί, πήγαινε πάνω να το δεις με την ησυχία σου και κατέβα μετά να μας πεις αν σου άρεσε.

Υψιπύλη

Αχ, σας ευχαριστώ πολύ! Σίγουρα θα μου αρέσει!

Μάνα

Α ωραία, γιατί μένει κι ένας αρουραίος πάνω και κάτι νυχτερίδες στο μπαλκόνι... Λοιπόν, μη σε κρατάμε.

Υψιπύλη

Ναι, ναι. Μου επιτρέπετε ε; Χάρηκα πολύ ... Θα τα ξαναπούμε...

Στέφανος

Γοητευμένος... Καλή συνέχεια Υψιπύλη ... που άνοιξες την πύλη της καρδιάς μου...

Μάνα

Σιγά εσύ, μην έκανες και by pass, τρομάρα σου! Έλα κορίτσι μου, να σε πάω μέχρι την πόρτα.

Η Υψιπύλη φεύγει και την ξεπροβοδίζει ... Ο Στέφανος την κοιτάζει καθώς φεύγει, σαν χάνος, με ανοικτό το στόμα... Όταν η μάνα γυρνάει, βρίσκει το γιο της κόκαλο

Μάνα

Παιδί μου, τι έπαθες; Εγκεφαλικό σου' ρθε;

Στέφανος

Μητέρα... τη θέλω... τη χρειάζομαι... την ερωτεύτηκα... την αγαπώ... δεν είμαι καλά... είμαι άρρωστος...

Μάνα

Μήπως έχεις δυσκοιλιότητα; Να σου φέρω λίγο λαδάκι για τον πωπούλι;

Στέφανος

Μητέρα, έχω έμπνευση. Πρέπει να γράψω για εκείνη... Θα είναι η τρίτη μου ποιητική συλλογή με τίτλο ... «Υψιπύλη... Η πιο θερμή ... Πύλη»...

Μάνα

Θα τριτώσει το κακό!

Ακούγεται ουρλιαχτό της Υψιπύλης από πάνω...

Στέφανος

Η Υψιπύλη! Τι να έπαθε;

Μάνα

Μάλλον θα γνωρίστηκε με τον αρουραίο!

Ο Στέφανος σασίζει...

Στέφανος

Πάω να τη σώσω!!! Η μούσα μου κινδυνεύει!

Μάνα

Αλεξίσφαιρο να βάλεις!

Ο Στέφανος τρέχει και σκοντάφτει... Η μάνα σχολιάζει ...

Μάνα

Σκόνταψε ο μαλάκας!!!

Χτυπάει το κινητό της μάνας.... Το σηκώνει

Μάνα

Λέγεται... Ποιος Χαρίλαος; ... Έλα βρε Χάρη, εσύ είσαι; Βρε δε σου είπα να μη με παίρνεις τηλέφωνο στο σπίτι; ... Αααα, δεν άντεξες. Ήθελες να με ακούσεις... *Ναι, γιατί άμα με δεις από κοντά, μπορεί και να φύγεις για το surñivor...* Εεε, τίποτα, τίποτα, λέω, μήπως να πάμε κάνα ταξιδάκι στον Άγιο Δομίνικο, μεγάλη η χάρη του! ... Πότε θα ρθω στο Καστελόριζο; Κάτσε βρε πουλάκι μου, να το συζητήσω λίγο με το γιο μου που δε λέει να ξεκουμπιστεί απ το σπίτι! Έλα, Χάρη, πρέπει να σε κλείσω. Έχω να πάω γυμναστήριο να κάνω TRX! ... Τι φοράω; ... Ε δε θα φοράω ...ένα άσπρο κολάν, ένα στενό άσπρο μπουστάκι και μια κορδέλα στα κατάμαυρα μαλλιά μου;;; *[ψεύδεται φυσικά]*

Μπαίνει φουριόζος κι ευθουσιασμένος ο Στέφανος... Είναι αναμαλλιασμένος και τα ρούχα του τσαλακωμένα κι ανάκατα...

Στέφανος

Μαμά, μαμά!

Μάνα

Ωχ, ο Στέφανος. Χάρη σε κλείνω. Ήρθε ο γιος μου!... Έλα, θα σε πάρω εγώ μετά!

Στέφανος

Μαμά, μαμά! Το κανα!

Μάνα

Μπράβο αγόρι μου. Με τις υγείες σου! Τράβηξες και το καζανάκι;

Στέφανος

Τι λες ρε μάνα;;; ΤΟ' ΚΑΝΑ ΣΟΥ ΛΕΩ!!!

Ο Στέφανος κάνει γκριμάτσες με υπονοούμενα, μπας και καταλάβει η μάνα του. Εκείνη τον βλέπει, στην αρχή σταυροκοπιέται, αλλά μετά μπαίνει στο νόημα...

Μάνα

Ε θα λωλαθώ! ... Μη μου πεις! ... Το' κανες; ... Όντως;;; Πότε πρόλαβες κιόλας βρε θηρίο;

Στέφανος

Ε τι σου λέω τόση ώρα! Κοίτα. Στην αρχή φοβόμουν πολύ. Αλλά δεν ήθελα να το δείξω! Έπρεπε να φανώ άντρας! Έβλεπα και την Υσιπύλη να τρέμει και να μου λέει «*Στέφανε βγάλε αυτό το τέρας έξω*» και δεν άντεξα κι εγώ!

Η μάνα παθαίνει σοκ μ αυτά που ακούει και ξεροκαταπίνει...

Μάνα

Κάτσε βρε πουλάκι μου κι έχω και πίεση! Πού είναι η πίπα μου; ... Α νάτη! Και δε μου λες... το έβγαλες έξω;;;

Η μάνα ανάβει τσιγάρο με την πίπα της

Στέφανος

Καλά, όχι και με τη μία, μη φανταστείς!

Μάνα

Α, να μη φανταστώ!

Στέφανος

Εκεί που χα σκύψει στα τέσσερα...

Μάνα

Α, είχες σκύψει στα τέσσερα!

Στέφανος

Κι έβγαλα το πουκάμισό μου γιατί είχα γίνει μούσκεμα...

Μάνα

Α, είχες γίνει ΚΑΙ μούσκεμα!

Στέφανος

Πάω να γραπώσω το τέρας με τα δυο μου χέρια...

Μάνα

Φέρτε μου το πιεσόμετρο!

Στέφανος

Και τότε εκείνο πετάγεται τεράστιο ομπρός μου!

Μάνα

Καλύτερα φέρτε μου ένα υπογλώσσιο!!!

Η μάνα δεν αισθάνεται καλά... ο Στέφανος γελάει σα χαζός κι εκείνη την ώρα μπαίνει μέσα η Υψιπύλη. Καπνίζει, είναι αναμαλλιασμένη κι εκείνη και χωρίς την αρχική της ζακετούλα. Τη βλέπει ο Στέφανος και πετάγεται όρθιος να την πλησιάσει...

Στέφανος

Υψιπύλη! Τώρα έλεγα στη μαμά τι έγινε πάνω!!!

Υψιπύλη

Αχ Στέφανε, μέχρι πού της είπες; Θέλω να της περιγράψω εγώ τα υπόλοιπα!!!

Στέφανος

Ναι, ναι, ναι!!!

Μάνα

Όχι, όχι, όχι!!!

Η Υψιπύλη κάθεται ζωηρή και χαρούμενη δίπλα στην κυρία Τούλα

Υψιπύλη

Πού είχες μείνει Στεφανάκο μου;

Μάνα

Α, ΚΑΙ Στεφανάκο ΜΟΥ!

Στέφανος

Εκεί, εκεί, που πετάχτηκε το τέρας μπροστά μας!

Μάνα

Έχω χάσει επεισόδια!

Υψιπύλη

Αχ ναι, καλέ! Λοιπόν, που λέτε κυρία Τούλα μου, τέτοιο πράγμα, δεν είχα ξαναδεί ποτέ μου!

Μάνα

Ας φωνάξει κάποιος σιγά – σιγά το ΕΚΑΒ!

Υψιπύλη

Πετάγεται που λέτε, λοιπόν, μπροστά μας ένα τέρας μέχρι εκεί πάνω. Θα ταν δε θα ταν δυο μέτρα!

Μάνα

Έχω νοικιάσει τη σοφίτα μου στον Κινγκ Κονγκ και δεν το ξέρω;

Στέφανος

Ναι, ναι, μάνα. Έπρεπε να μ έβλεπες!

Η μάνα παθαίνει σοκ!

Μάνα

Μήπως να σε έβλεπε καλύτερα ένας ψυχίατρος;

Υφιπύλη

Ο Στεφανάκος όμως, δε σταματούσε με τίποτα! Εγώ να ουρλιάζω κι εκείνος, εκεί, απτόητος! Ώσπου... ώσπου ...

Μάνα

Ώσπου τι μωρή; Λέγε και έχω και πίεση!

Υφιπύλη

Ώσπου ο Στεφανάκος φώναξε με δύναμη...

Στέφανος

Βγες γρήγορα έξω, αλλιώς θα χεις να κάνεις μαζί μου!!!

Μάνα

Κάποιος να μου παραγγείλει κόλλυβα!

Υφιπύλη

Ε, να μη σας τα πολυλογώ! Άνοιξα την πόρτα και τότε ο αρουραίος βγήκε γρήγορα έξω φοβισμένος!

Η μάνα σοκάρεται! Ο Στέφανος γελάει σα χαζό!

Μάνα

Ο ποιος;

Υφιπύλη

Ο αρουραίος καλέ, που βρήκαμε πάνω στη σοφίτα! Αχ κυρία Τούλα. Δεν το ξέρατε ε; Όμως ο Στεφανάκος μας έσωσε!

Μάνα

Να δούμε εμένα ποιος θα με σώσει...

Στέφανος

Πω πω, μάνα, αισθάνομαι άντρας πια!

Μάνα

Εμ βέβαια. Μετά από τέτοια εμπειρία ...

Η Υψιπύλη κοιτάζει το ρολόι της

Υψιπύλη

Αχ, καλέ, πέρασε η ώρα και πρέπει να πάω να κάνω κάτι ψώνια για το σπίτι προτού κλείσουν τα μαγαζιά. Θέλω να περάσω κι απ τη σχολή να πάρω το πρόγραμμα. Σπουδάζω υποκριτική και χορό! Ξέρετε, παλιά, είχα παίξει και στη λίμνη των κύκνων!

Στέφανος

Ωωω! Και τι έκανες;

Μάνα

Τη λίμνη! Δεν πας κι εσύ μαζί της βρε γιόκα μου να της δείξεις και τα μαγαζιά, να ησυχάσει και μένα το κεφάλι μου λίγο;

Στέφανος

Ναι, ναι, θα ρθω κι εγώ! Ίσως μου έρθει έμπνευση και γράψω μερικούς στίχους ακόμη!

Μάνα

Κι εμένα έρχεται το εγκεφαλικό. Δε γράφεις και κάνα επικήδειο να τον έχουμε πρόχειρο; Λοιπόν! Πηγαίνετε εσείς, να πάω κι εγώ να πάρω λίγα γυμνά ζελεδάκια, γιατί πρέπει να μου πεσε το ζάχαρο!

Υψιπύλη

Γιατί γυμνά καλέ; Ζεσταίνονται;

Η Υψιπύλη νομίζει ότι κάνει κιούμορ και ο Στέφανος γελάει σα καζός

Μάνα

Ναι... το χουν αυτό τα ζελεδάκια της Ρόδου το καλοκαίρι! Το χειμώνα ένα μπουφανάκι το χρειάζονται! Χάιντε, πηγαίνετε!

Υψιπύλη

Αχ, ναι, ναι! Πάμε Στεφανάκο μου!

Μουσική. Η Υψιπύλη φεύγει χαρούμενη με το το Στέφανο ενώ η μητέρα του, επαναλαμβάνει κοροϊδευτικά ...

Μάνα

«Αχ, ναι, ναι! Πάμε Στεφανάκο μου!». Σιγά μωρή αχλάδω εσύ!

Η μουσική δυναμώνει... τα φώτα χαμηλώνουν... φεύγει κι η μάνα απ τη σκηνή...

Σκηνή 2^η

Ακούγονται ομιλίες απέξω. Η μουσική χαμηλώνει, τα φώτα δυναμώνουν. Μπαίνουν στη σκηνή, δύο κορίτσια [οι κόρες της Τούλας απ το δεύτερο γάμο] κι ένα αγόρι [συμφοιτητής των κοριτσιών]. Έχουν βαλίτσες και σακ βουαγιάζ...

Ζωή

Μαμάαααα; .... Μαμάαααα;

Ιωάννα

Στέφανεεεεε; ... Στέφανε; ; ; ;

Παύλος

Κορίτσια, δε νομίζω να είναι κάποιος σπίτι!

Ιωάννα

Μιλάμε, είσαι ξουράφι! Πω ρε μάγκα μου, ψόφησα... Δώδεκα ώρες ταξίδι...

Ζωή

Επιτέλους! Φτάσαμε σπίτι μας! Πόσο μου έλειψε αυτή η μυρωδιά...

Παύλος

Αχ κορίτσια, έχω ξετρελαθεί! Τι ωραίο νησί του είναι η Ρόδος!

Ιωάννα

Καλά, καλάρωσε εσύ, μη σκίσεις κάνα καλσόν! Άραξε όπου βρεις! Πωω, έχω πεθάνει στην πείνα, μιλάμε. Λες να χει τίποτα στην κουζίνα η μάνα;

Ζωή

Και κατοχή να πέσει, η μάνα θα χει τέσσερα διαφορετικά φαγητά στο ψυγείο!

Παύλος

Βρε κορίτσια, δε νομίζω ότι είναι σωστό που ήρθαμε έτσι, χωρίς να την ειδοποιήσετε τη γυναίκα. Θα πάθει σοκ.

Ζωή

Καλά λέει ο Παύλος. Εδώ που τα λέμε, έπρεπε να την παίρναμε ένα τηλέφωνο...

Ιωάννα

Ρε πάτε καλά; Και τι να της λέγαμε δηλαδή; Ξέρεις, μανούλα, παρατάμε τη σχολή κι ερχόμαστε πίσω να ανοίξουμε ουζερί μαζί με τον Παύλο;;; Ενώ αν μας δει από κοντά, πρώτον θα χαρεί πολύ, δεύτερον θα την πιάσουμε στον ύπνο, άρα δε θα προλάβει να αντιδράσει και τρίτον θα μείνουμε πάνω στη σοφίτα και δε θα την ενοχλούμε καθόλου!

Παύλος

Και πώς θα της πείτε για το κεφάλαιο που πρέπει να βάλει για να ανοίξουμε το μαγαζί;

Ζωή

Κοίτα. Η μάνα έχει ένα σωρό ακίνητα εδώ στη Ρόδο. Έχει θάψει δυο άντρες.

Παύλος

Γιατί, νεκροθάφτης είναι;

Ιωάννα

Μιλάμε, πουλιά στον αέρα πιάνεις! Εννοεί ότι έχουν πεθάνει και οι δύο πρώην άντρες της κι έχει τοιμήσει δυο κληρονομίες. Άμα την ψήσουμε, θα μας δώσει ΚΑΙ το ακίνητο στην πλατεία που θέλουμε ΚΑΙ φράγκα για να το στήσουμε!

Παύλος

Και ο αδερφός σας, που είναι και μεγαλύτερος, δε θα αντιδράσει;

Ζωή

Αυτός παιδάκι μου, για να αντιδράσει, πρέπει να τον βάλεις σε ηλεκτρική καρέκλα! Ο Στέφανος είναι ποιητής και μόνο να γράφει θέλει. Δεν τον νοιάζει τίποτα άλλο!

Ιωάννα

Άσε που άμα του πούμε ότι θα διοργανώνουμε ποιητικές βραδιές στο ουζερί, θα πετάξει τη σκούφια του!

Ζωή

Και οι πελάτες θα πετάξουν για το Μεξικό, αν ακούσουν τα ποιήματα του Στέφανου!

Παύλος

Τι να σας πω κορίτσια. Ελπίζω να έχετε δικιο και να πάνε όλα καλά. Η αλήθεια είναι ότι έχω κάνει όνειρα για μας και για το μαγαζί που θέλουμε να ανοίξουμε... Προς το παρόν όμως, πρέπει να πάω τουαλέτα, γιατί θα σκάσω!

Ιωάννα

Από κει είναι το μπάνιο. Πάω κι εγώ να δω τι έχει στην κουζίνα η μάνα, να τσιμπήσουμε κάτι, προτού πάμε πάνω στη σοφίτα.

Ο Παύλος φεύγει απ' τη σκηνή για να πάει τουαλέτα. Καθώς πάει να φύγει και η Ιωάννα για την κουζίνα, τη σταματάει η Ζωή και της λέει ψιθυριστά

Ζωή

Ιωάννα! Έλα εδώ αμέσως! Θέλω να σου πω!!!

Ιωάννα

Κάτσε ρε Ζωή δυο λεπτά να φέρω κάτι να φάμε πρώτα και μετά!

Ζωή

Ρε χέσε το φαγητό κι έλα να σου πω!

Ιωάννα

Άντε, λέγε γρήγορα, γιατί δε βλέπω μπροστά μου απ την πείνα!

Ζωή

Μου αρέσει ο ... Παύλος...

Ιωάννα

Ποιος Παύλος;

Ζωή

Ο απόστολος Παύλος!!! Ο Παύλος! Αυτός που πήγε να κατουρήσει! Ο συμφοιτητής μας! Αυτός που φέραμε απ την Αθήνα για να ανοίξουμε το μαγαζί και καλά...

Ιωάννα

Τι εννοείς «και καλά»;;; Γι αυτό ρε κωλόπαιδο πρότεινες να έρθουμε στη Ρόδο και να ανοίξουμε μαζί ένα ουζερί; Για να τον έχεις από κοντά;;;

Ζωή

Εεεε; ... Περίπου... δηλαδή ... όχι ακριβώς... αλλά ...

Ιωάννα

Αλάτι και πιπέρι!!! Λέγε!!!

Ζωή

Ε ναι, γι αυτό! Είμαι τρελά ερωτευμένη με τον Παύλο και θέλω να είμαστε συνέχεια μαζί!

Ιωάννα

Και γιατί δεν κλείνεστε σε ένα ίδρυμα για καθυστερημένα, να είστε 24 ώρες το 24ωρο;

Ακούγεται απ την τουαλέτα ο Παύλος

Παύλος

Κορίτσια, μήπως ξέρετε πού έχει καρτί υγείας, γιατί τελείωσε;;;

Ζωή

Για κοίτα κάτω απ το νεροχύτη, Παύλο μου!!! ... Αχ, μα δεν είναι γλύκας;

Ιωάννα

Αυτός και το κανταΐφι! Είπα κι εγώ ρε γαμώτο. Πώς και η Ζωή ήθελε να παρατήρει τη σχολή και να ρθει πίσω;

Ζωή

Κοίτα! Και τους τρεις μας βολεύει! Εσύ βαριέσαι να σπουδάσεις, ο Παύλος θα πήγαινε με το ζόρι πίσω στους δικούς του μόλις τελείωνε τη σχολή κι εγώ θα τον έχω κοντά μου εδώ! Θα ανοίξουμε το μαγαζί, θα παντρευτούμε, εσύ θα γίνεις η κουμπάρα μας και όλα θα είναι τέλεια!

Ιωάννα

Πολύ Μπάρμπι έβλεπες μικρή!

Ακούγεται πάλι ο Παύλος από μέσα...

Παύλος

Κορίτσιααααα; Μήπως ξέρετε πού έχει σαπούνι, γιατί τελείωσε;;;

Ιωάννα

Τι σκατά κάνει κι αυτός τόση ώρα στο μπάνιο;

Ζωή

Για κοίτα στο δεξί ντουλαπάκι, Παύλο μου!!! ... Αααχ, μα είναι ακαταμάχητος!

Ιωάννα

Ναι, ναι, ιδίως αν είναι μισή ώρα στην τουαλέτα, ας πούμε!

Ζωή

Σε παρακαλώ Ιωάννα, μην σου ξεφύγει τίποτα σε κανέναν, σε παρακαλώ!

Ιωάννα

Ναι, μωρή, άλλη δουλειά δεν είχα! Κάτσε να πείσουμε τη μάνα να μας δώσει τα φράγκα και κάνε ό,τι θες με το Ρωμαίο σου!

Έρχεται ο Παύλος απ την τουαλέτα. Είναι καταϊδρωμένος και πιάνει την κοιλιά του

Ζωή

Παύλο μου, τι έπαθες; Γιατί είσαι μούσκεμα στον ιδρώτα;

Ιωάννα

Παίζει να έπεσε στη λεκάνη!

Παύλος

Αφήστε, κορίτσια. Με έκοψε η κοιλίτσα μου. Μάλλον απ το air condition του πλοίου! Ελπίζω μόνο να μη με χτυπήσει η νόσος των λεγεωνάριων...

Ιωάννα

Μην ανησυχείς, πουλάκι μου. Δεν κινδυνεύεις από αυτό!

Παύλος

Γιατί;

Ιωάννα

Γιατί δεν είσαι λεγεωνάριος!

Ζωή

Άσε τις κρυάδες, βρε Ιωάννα!

Παύλος

Αχ, έχω και κρυάδες! Λέτε να κόλλησα τον ιό του Δυτικού Νείλου;;;

Ιωάννα

Ούτε από αυτό κινδυνεύεις!

Παύλος

Γιατί;

Ιωάννα

Κάνουν δίαιτα τα κουνούπια!!!

Ζωή

Να σου φτιάξω ένα χαμομηλάκι, Παύλο μου;

Παύλος

Αχ, ναι Ζωίτσα μου, σ ευχαριστώ. Κι αν είναι εύκολο, να ξαπλώσω λίγο, γιατί έχω και φούσκωμα στην κοιλίτσα μου...

Ιωάννα

Ααααα, αυτό να το κοιτάξεις!

Παύλος

Γιατί;;;

Ιωάννα

Γιατί μπορεί να είσαι έγκυος! Άντε, πάμε στη σοφίτα να αράξουμε λίγο, μέχρι να ρθει η μάνα και ο Στέφανος. Έχω κλειδιά.

Παύλος

Κορίτσια, σίγουρα δε μένει κάποιος πάνω στη σοφίτα;

Ιωάννα

Μπα, αποκλείεται. Με τόσες νυχτερίδες και αρουραίους που έχει εκεί πάνω, δεν παίζε να το νοίκιασε κάπου!

Παύλος

Τιιι;;; Έχει αρουραίους και χειρόπτερα εκεί πάνω;;; Ααααα, τα φοβάμαι πολύ όλα αυτά!

Ζωή

Οχι, όχι Παύλο μου, μην την ακούς την Ιωάννα. Αστειεύεται!!!

Ιωάννα *[χαμηλόφωνα στο κοινό]*

Εγώ μπορεί να αστειεύομαι, για τον Ρατατούη και τον Batman εκεί πάνω δεν ξέρω!

Παύλος

Αχ, εντάξει, Ζώιτσα μου!

Τα παιδιά παίρνουν τις βαλίτσες τους... Ο Παύλος προχωρά πρώτος και η Ζωή λέει ψιθυριστά στην Ιωάννα

Ζωή

Τον άκουσες που αναφώνησε «Ζωίτσα ΜΟΥ», δύο φορές;;;

Ιωάννα

Πολύ πιθανόν σε λίγο να αναφωνήσει και «Παναγία μου»!

Ζωή

Γιατί;

Ιωάννα

Γιατί θα του ρθουν τα ... «χειρόπτερα» που λέει κι αυτός, στο δόξα πατρί! Άντε, προχώρα μωρή ξεμυαλισμένη!!!

Μουσική... τα φώτα χαμηλώνουν. Τα κορίτσια φεύγουν με τις βαλίτσες τους απ' τη σκηνή... Μετά από λίγο ακούγεται το ουρλιαχτό του Παύλου, από πάνω...

Παύλος

Αααααα!!! Παναγία μου!!!

Ζωή

Τι έγινε Παύλο μου;;;

Παύλος

Είναι ένας αρουραίος στο μπάνιο!!!

Ιωάννα

Ε και τι φοβάσαι; <μη δει τον κόλο σου ο αρουραίος;;;

Παύλος

Και μη χειρότερα, Παναγία μου. Και μη χειρότερα!

Η μουσική δυναμώνει...

Σκηνή 3η

Ακούγεται κουδούνι απέξω. Αφού δεν απαντά κανείς, ακούγονται κλειδιά πόρτας. Μπαίνουν στη σκηνή η κυρία Κέλλυ [η μητέρα της κυρίας Τούλας] κι ακολουθεί ο δεσμός της, ο Άκης.

Κέλλυ

Ω, μίο Ντιο [mio Dio]! Πάλι λείπουν!

Άκης

Νταξ, μην ταραξεςαι μανίτσα μου. Πού θα πάει; Θα γυρίσουν!

Κέλλυ

Ναι, αλλά εγώ βιάζομαι!

Άκης

Ο σοφός λαός λέει : «όποιος βιάζεται, σκοντάφτει»!

Κέλλυ

Και όταν το ξανασκέφτηκε είπε : «το γοργόν και χάριν έχει»!

Άκης

Α ρε Κελλάρα! Γι αυτό σε πάω με χίλια, γαμώ τα υπουργεία μου μέσα, γαμώ! Γιατί είσαι γυνακάρια, τσαχπινογαργαλιάρια, έξυπνη και ...

Κέλλυ

Και με λεφτά, αμόρε μίο [amore mio];;

Άκης

Νταξ, αυτό έρχεται τελευταίο! Εξάλλου ο έρωτας δε θέλει φράγκα, μανίτσα!

Κέλλυ

Μπα; Και τι θέλει Άκη μου;

Άκης

Μια μηχανή...

Κέλλυ

Τι μηχανή;;;

Άκης

Ραπτομηχανή! Μια ... Harley Davidson Starship... Ξέρεις την τρέλα μου με τις μηχανές!

Κέλλυ

Σι,σι, την ξέρω, που να μην την ήξερα!

Άκης

Ε είμαι μηχανόβιος, τι να κάνουμε;

Κέλλυ

Δε μας χάλαγε να ήσουν ... βιομήχανος! Και πόσο κάνει αυτό το μαραφέτι, Άκη μου;

Άκης

1.290.000 ευρώ!

Κέλλυ

Πόσααααααα;;;

Άκης

Αλλά έχω μαζέψει κάποια και είμαι σε καλό δρόμο νομίζω...

Κέλλυ

Πόσα έχεις μαζέψει;

Άκης

τα 90 ...

Κέλλυ

Χιλιάρικα;;;

Άκης

Ευρώ...

Κέλλυ

Άκη, με δουλεύεις;

Άκης

Όχι, βρε γυναικάρα μου! Την αλήθεια σου λέω! Όπου να ναι, θα κερδίσω και το τζόκερ! Έχω ένα προαίσημα! Νιώθω την τύχη μέσα μου!

Κέλλυ

Ε δεν την βγάζεις έξω σιγά – σιγά;

Άκης

Είμαστε σε καλό δρόμο, σου λέω ρε Κελλάρα!!! Να, ήδη προχτές που έπαιξα ΚΙΝΟ, κέρδισα!

Κέλλυ

Πόσα;

Άκης

... Πέντε ...

Κέλλυ

Χιλιάρικα;;;

Άκης

... ευρώ ...

Κέλλυ *[του μουτζώνει]*

Να, πάρε κι άλλα πέντε, να τα κάνεις νιέτσι [dieci]!

Άκης

Μη μου αρπάξεις, ματάκια μου εσύ και καλός τη ζαχαρένια σου! Μπορεί να ήταν λίγα τα πέντε ευρώ, αλλά ο άνθρωπος ξεκινάει από χαμηλά για να φτάσει ψηλά!

Κέλλυ

Όταν δουλεύει, Άκη μου, όταν δουλεύει! Όχι όταν παίζει τζόγο!!!
Εσύ όλη μέρα κοιμάσαι!

Άκης

Όσο εγώ κοιμάμαι όμως, η τύχη μου δουλεύει!

Κέλλυ

Θες να το αλλάξεις λίγο αυτό;

Άκης

Και πώς να το κάνω;

Κέλλυ

Να δουλεύεις εσύ και να αφήσεις την τύχη σου να κοιμάται!!!
... Πού είναι κι αυτή η κόρη μου να της δώσω το προσκλητήριο;;;

Άκης

Σκέψου όμως, όταν παντρευτούμε, έρωτα της ζωής μου, λουλούδι της ερήμου μου, φως στο σκοτάδι μου, νερό στη λειψυδρία μου, που θα σε πηγαίνω βόλτες με τη μηχανάρα, στις παραλίες της Ρόδου, στα βουνά και τα λαγκάδια, στις λεωφόρους, και θα σε βλέπουν όλες σου οι φίλες και θα σκάνε απ τη ζήλεια τους, τι έχει να γίνει!!! Εεεε;

Κέλλυ *[το καλοσκέφτεται]*

Εεεε... σι, σι [si, si] ... τώρα που το λες...

Άκης

Και θα λένε όλες οι αλιβάνιστες «κοίτα ρε την Κέλλυ, με τις ιταλικούρες της και τα μεταξωτά της φουλάρια, τι παιδαρο έχει και σε τι μηχανάρα ανεβαίνει»!!!

Κέλλυ

Λες βρε Άκη μου;

Άκης *[παίρνει θάρρος]*

Αν λέω, λέει!!! Θα σε βλέπουν σαν αμαζόνα και θα λένε όλοι ... «Η αμαζόνα και ο παιδαρος»! Γιατί είμαι και παιδαρος, μην το

ξεχνάμε αυτό! Τίμιος, ντόμπρος, δυνατός, γενναίος, αρσενικό ρε παιδί μου, πώς το λένε; Παίρνω την πέτρα και τη στύβω!!!

Κέλλυ

Ξέπλυνέ τη πρώτα, μην έχει μείνει απορρυπαντικό! Τέλος πάντων... ΑΝ παντρευτούμε, το σκεφτόμαστε... Πρέπει να κατέβω κάτω, γιατί θα μου καεί το γιουβέτσι. Άντε πάμε, κι ερχόμαστε το απόγευμα αν είναι...

Ο Άκης σηκώνεται, ενώ παράλληλα, στο σκηνικό της τραπεζαρίας, μπαίνει η Μαρία [η πρώην σύζυγος του Άκη. Στο ένα χέρι κρατάει ένα ασύρματο και πληκτρολογεί νούμερα. Πάνω στο τραπέζι υπάρχει μια τράπουλα κι ένα κηροπήγιο με κεριά .... Χτυπάει το κινητό του. Βλέπει την κλήση και χλομιάζει...

Κέλλυ

Ποιος είναι, Άκη μου;

Άκης

Εεεε; ... Η .... μα... ηηηηη ... μανούλα μου! Δεν της έχω πει ότι παντρευόμαστε. Πήγαινε κάτω κι έρχομαι σε δυο λεπτά, ναι;;;

Κέλλυ

Δώσε της χαιρετίσματα!

Άκης

Δε θα παραλείψω....

Κέλλυ

Σπρώξε καλά την εξώπορτα όταν φύγεις, γιατί έχει χαλάσει και δεν κλείνει καλά!

Η Κέλλυ φεύγει απ τη σκηνή κι ο Άκης σηκώνει δειλά το τηλέφωνο αφού κοιτάζει αριστερά – δεξιά. Μιλάει χαμηλόφωνα... Παράλληλες σκηνές ... Η Μαρία μιλάει βλάχικα

Σκηνή 4η

Άκης

Λέγετε;

Μαρία

Που να σου πει ο παπάς στο αυτί και ο διάκος στο κεφάλι! Γιατί δε σηκώνεις τα τηλέφωνα βρε αχαΐρευτε;;; Γιατί δεν απαντάς στα μηνύματά μου, ρεμάλι της Φωκίωνος Νέγρη; Γιατί δεν ήρθες στο δικηγόρο βρε γαϊδούρι ξεσαμάρωτο;;; Μία ώρα σε περιμέναμε!!! Ρεζίλι έγινα!!! Πότε θα μου δώσεις τις διατροφές που χρωστάς;;; Πρέπει να πληρώσεις τα φροντιστήρια των παιδιών! Η μικρή θέλει να γραφτεί ποδόσφαιρο και ο μεγάλος να μάθει βιολί!

Άκης

Βρε, βρε καλώς το Μαράκι... Τι κάνεις Μαριγούλα μου;

Η Μαρία μιλάει βλάχικα

Μαρία

Υπομονή, αλλά όχι για πολύ, γιατί θα κάνω φόνο σε λίγο!

Άκης

Μισό λεπτό βρε Μαράκι να σου εξηγήσω... Άκουσέ με λίγο, έρωτα της ζωής μου, λουλούδι της ερήμου μου, φως στο σκοτάδι μου, νερό στη λειψυδρία μου ...

Μαρία

Άκη!!! Άσε τις μαλαγανιές σε μένα, γιατί δεν περνάνε!!! Σε φάγαμε στη μάπα 20 χρόνια!!! Πλήρωσε τις διατροφές, αλλιώς θα ρθω εκεί στη Ρόδο και θα στα κάνω ρόδια τα μάτια, τ' άκουσες;;;

Άκης

Όχι, όχι, Μαράκι μου! Σου ορκίζομαι ότι σε λίγο θα έχω πολλά λεφτά και θα σου δώσω όσα χρωστάω κι ακόμη παραπάνω!!! Απλά δώσε μου λίγο χρόνο να γίνει ο γάμος...

Μαρία

ΠΟΙΟΣ ΓΑΜΟΣ;;; ΠΑΛΙ ΠΑΝΤΡΕΥΕΣΑΙ ΒΡΕ ΠΡΟΙΚΟΘΗΡΑ;;;

Άκης *[απευθύνεται στο κοινό]*

Ωχ, μαλακία έκανα... Όχι, Μαράκι μου, δεν παντρεύομαι εγώ! Μετά από το δικό μας γάμο, δεν μπορώ να σκεφτώ άλλη γυναίκα. Και το διαζύγιο με πλήγωσε ανεπανόρθωτα *[το παίζει θύμα]*

Μαρία

Ρεεεε πού τα πουλάς αυτά;;;;

Άκης *[απευθύνεται πάλι στο κοινό]*

Σε όποιον τα αγοράζει; ... Όπως έλεγα, Μαράκι μου, δεν παντρεύομαι εγώ, αλλά ένας φίλος μου εδώ στη Ρόδο, κι έχω αναλάβει την οργάνωση του γάμου του, τη δεξίωση και όλα τα σχετικά. Έχω ανοίξει μια εταιρία διοργάνωσης γάμων! ... *Πού τα βρίσκω ρε γαμώτο ο άτιμος και τα λέω αυτά; [στο κοινό]*

Μαρία

Πότε έγινε αυτό;;;;

Άκης

Εεεε... σήμερα;;; Εεεεε εννοώ από σήμερα η εταιρία δουλεύει επίσημα! Γι αυτό σου λέω, δώσε μου λίγο χρόνο να γίνει ο γάμος, να πληρωθώ και σου στέλνω χρήματα άμεσα! Ε;;; Τι λες, Μαράκι μου;;;;

Μαρία

Λέω, πως αν δε μου στείλεις τα χρήματα, θα έρθω στη Ρόδο με τον Κώτσο και θα δεις το Χριστό φαντάρο, τ' άκουσες;;;

Άκης

Μα Μαράκι μου...

Αλλά το Μαράκι κλείνει το τηλέφωνο απότομα... Ο Άκης κοιτάζει το κοινό...

Άκης

Τι έγινε ρε παιδιά; Πώς την πάτησα έτσι εγώ;;; Τι κάνουμε τώρα;;;;

Χτυπάει ξανά το τηλέφωνο. Χωρίς να κοιτάξει την κλήση, το σηκώνει. Είναι η Κέλλυ από κάτω...

Άκης

Μαράκι μου γλυκό;

Κέλλυ

Ποιο Μαράκι σου, βρε Άκη;;;

Άκης

Αμάν! ... Εεεε, Κελλάκι μου δεν είπα Μαράκι. Είπα, Μωράκι, θες κάνα γλυκό;

Κέλλυ

Αααα, είπα κι εγώ! Όχι, δε θέλω. Θα ψήσω μια κερσόπιτα! Έλα κάτω να φάμε. Είναι έτοιμο το φαγητό. Και πάρε και το προσκλητήριο γιατί το ξέχασα στο τραπέζι. Θα της το δώσω από κοντά, το απόγευμα.

Άκης *[θυμώνει μαζί της χωρίς λόγο]*

Μη μου λες εμένα τι να κάνω, γυναίκα. Εγώ είμαι άντρας, ντόμπρος, τίμιος και παίδαρος! Παίρνω την πέτρα και την στύβω, άμα λάχει!

Κέλλυ

Απλωσέ τη να στεγνώσει κι έλα κάτω να φάμε!

Άκης

Έρχομαι!

Ο Άκης κλείνει το τηλέφωνο και μουρμουράει

Άκης

Γαμώ την τύχη μου μέσα! Τι σκατά θα κάνω ρε γαμώτο;;;

Κοιτάζει το κινητό του... σκέφτεται... αναλαμπή!

Άκης

Όποιος χάνει στην αγάπη... κερδίζει στον τζόγο! Κάτσε να παίξω κάνα στοίχημα τώρα που είμαι μόνος μου!

Μουσική... ο Άκης αράζει στο σαλόνι και ασχολείται με το κινητό του. Χαμηλώνουν τα φώτα σ αυτή την πλευρά ...

Σκηνή 5η

Στην άλλη πλευρά της σκηνής, όπου φωτίζεται, η Μαρία ψευτοκλαίει. Κάθεται στην καρέκλα παίρνει την τράπουλα, την ανακατεύει. Βγάζει ένα χαρτάκι απ την τσέπη της κι αρχίζει να διαβάζει. [Σκηνοθετικά, μπορεί να ακούγεται από πίσω, μια μπάσα γυναικεία φωνή, που θα λέει τα λόγια που είναι γραμμένα στο χαρτί].

Μαρία

«Ανακατεύεις τα χαρτιά μόνο εσύ, για τρεις συνεχόμενες μέρες» ... Κάνω και τίποτα άλλο, μανδάμ, τρεις μέρες τώρα; Φουσκάλες έβγαλαν τα χέρια μου! ... «Άναψε ένα παρθένο κερί» ... Ναι, μόνο το κερί είναι παρθένο στις μέρες μας! ... [ανάβει το κερί]... «Πάρε μια βαθιά εισπνοή και βγάλε από μέσα σου, όλη την αρνητική

ενέργεια»... Φοβάμαι, μην μπερδευτεί με τη θετική κι έχουμε άλλα! [παίρνει μια βαθιά εισπνοή και εκπνοή]... «Προσοχή! Μη ερμηνεύεις τα καρτιά, όταν έχεις κάποιο έντονο πρόβλημα!» ... μόνο στον τάφο μου δεν θα κω έντονο πρόβλημα πια! ... «Τώρα είσαι έτοιμη να ερμηνεύσεις τα καρτιά! Διάλεξε μια φιγούρα, για το πρόσωπο που σε απασχολεί» ... Δε βλέπω κάνα μοσχάρι στην τράπουλα για να το επιλέξω! Τέλος πάντων. Θα πάρω το ρήγα! Που να με πάρει ο διάολος!

Μπαίνει ο αδερφός της ο Κώτσος, ο αστυνόμος. Κρατάει ένα σωρό τσάντες με ψώνια. Είναι με τη στολή του. Μιλάει βλάχικα. Η Μαρία είναι συγκεντρωμένη στα καρτιά της

Κώτσος

Νομίζω πως τα έφερα όλα! Μου φυγε ο τάκος όμως! Τελευταία φορά που με στέλνεις λαϊκή!

Μαρία *[στον κόσμο της]*

Άσος μπαστούνι ... «Σ' αυτή τη φάση της ζωής σου, περνάς μια έντονη στεναχώρια» ... Πες μας κάτι που δεν ξέρουμε!

Κώτσος

Το μόνο που δε βρήκα, ήταν βλίτα. Δεν είναι λέει η εποχή τους ακόμη...

Μαρία

Τρία μπαστούνι ... «Ένα έντονο γεγονός που θα γίνει σε βραδινή ώρα» ... Ναι, ποια μέρα, δε μας λες μόνο!!!

Κώτσος

Α, δε σου πα και το άλλο. Κει που ψώνιζα πατάτες, έρχεται μια τσιγγάνα να μου πει τη μοίρα μου, να μου πει το ριζικό μου...

Μαρία

Οκτώ μπαστούνι ... *«Μια στεναχώρια, μια διαφωνία κι ένας προσωρινός χωρισμός»* ... Να πέσω τώρα απ το μπαλκόνι ή να περιμένω κάνα χαρτί ακόμη;

Κώτσος

«Φύγε από δω, μη σε μπαγλαρώσω», της είπα αυστηρά, αλλά αυτή εκεί, κολλιτσιίδα! Μου άρπαξε τη χερούκλα, κει που πήγαινα να πληρώσω, κι άρχισε να μου λέει τη μοίρα μου!

Μαρία

Εννέα μπαστούνι ... *«κάποιες πισώπλατες ενέργειες θα σου φέρουν μεγάλη στεναχώρια και καημό!»* ... Τι σκατά; Μόνο μπαστούνια έχει αυτή η τράπουλα;

Κώτσος

Ύαση, άση, μπαστούνια τα βρήκα! Μου είπε ότι θα παντρευτώ μέσα σ' ένα μήνα γιατί θα ερωτευτώ κεραυνοβόλα! Ποιος ρε θα παντρευτεί; Ο Κώτσος ο εργένης; Πού τα πουλάς μωρή τσιγγάνα αυτά;;; ... Ε μετά, εξαφανίστηκε...

Μαρία

Δέκα μπαστούνι ... *«Σας χωρίζει μια μεγάλη συναισθηματική και χιλιομετρική απόσταση»* ... αααααααχ με τον πόνο μου παίζεις ... και μη χειρότερα...

Κώτσος

Και μη χειρότερα... άκου να παντρευτώ!

Η Μαρία θυμώνει με τα χαρτιά, τα μαζεύει νευρικά και σηκώνεται απ το τραπέζι. Τότε, βλέπει τον αδερφό της

Μαρία

Αχ, Κώτσο μου εδώ είσαι;

Κώτσος

Έχω κάνα μισάωρο! Μαρία να σου πω! Αυτό δεν μπορεί να συνεχιστεί άλλο! Δε γίνεται εγώ, κοτζάμ διοικητής της αστυνομίας, να τρέχω στις λαϊκές, επειδή ο άντρας σου το κοπρόσκυλο, την κοπάνησε!

Μαρία

Αχ Κώτσο μου, έχεις δίκιο! Αλλά τι να κάνω κι εγώ η δόλια; Όλη μέρα δουλεύω, έχω σπίτι, παιδιά, μαγαζί κι είμαι και μόνη μου σαν την καλαμιά στον κάμπο!

Κώτσος

Ε! Βρες μια άλλη καλαμιά να γίνετε δύο! Εγώ πάντως δεν μπορώ άλλο! Αποφάσια να μείνω εργένης, για να γλιτώσω απ όλα αυτά! Πες στον προκομένο τον ανεπρόκοπο, να γυρίσει πίσω να αναλάβει τις ευθύνες του, αν δεν μπορείς μονάχη, ειδημή, θα πάω εγώ κει που κοπροσκυλάει και θα τον εσφάξω στο γόνα!!!

Μαρία

Αχ Κώτσο μου, αδερφούλη μου. Αχ. Μη μου λες τέτοια, γιατί είμαι στο τσακ να πάω να τον έβρω! Μου χρωστάει κι ένα σωρό διατροφές!

Κώτσος

Α, σου χρωστάει και διατροφές, το παράσιτο της κενωνίας! Ε τώρα είναι που θα πάω να τον συλλάβω και θα τον πετάξω στη στενή! Από κει δεν υπάρχει περίπτωση να το σκάσει!

Μαρία

Σιγά βρε κι εσύ, αστυνόμε Μπέκα Βγέκα!

Χτυπάει το τηλέφωνο του Κώτσου

Κώτσος

Κώτσος Καραμήτρος. Λέγετε, παρακαλώ! ... Α, έλα παιδί μου ... σε μισή ώρα θα είμαι εκεί. Γιατί, τι συμβαίνει; ... Πότε; ... Πώς; ... Πέρασε ανάμεσα απ τα κάγκελα; Τι σκατά; Ακτινογραφία ήταν;;; Εξαπολύστε ανθρωποκυνηγητό κι έρχομαι αμέσως!!!

Μαρία

Τι έγινε, Κώτσο μου;

Κώτσος

Ένας αλλοδαπός, το σκασε απ το κρατητήριο! Πρέπει να φύγω αμέσως! Πρέπει να πατάξω το έγκλημα!

Μαρία

Να πας, Κώτσο μου. Με μένα όμως και τον Άκη τι θα γίνει;;;

Κώτσος

Άσε τα παιδιά στη μάνα μας, και μόλις τελειώσω, παίρνουμε το αεροπλάνο και πάμε να βρούμε τον λεγάμενο! Κι αν δεν πληρώσει, θα στον εκώσω εγώ στη στενή τον Άκη σου!

Μαρία

Καλά, μιλάμε για εγγύηση! Εντάξει, Κώτσο μου. Αν πιστεύεις ότι έτσι πρέπει να κάνουμε, τότε συμφωνώ! *Να προλάβω να πάω ένα κομμωτήριο μόνο να φτιάξω το μαλλί!* Λες να τον κάνουμε να πληρώσει ... *κι ίσως να με αγαπήσει και πάλι; [χαμηλόφωνα]...*

Κώτσος

Μίλησε το όργανο!

Μαρία

Ποιο όργανο;

Κώτσος

Το μπουζούκι! Το όργανο της τάξης! Εγώ δηλαδή!

Μαρία

Α, εντάξει, γιατί από μπουζούκια πήξαμε! Άντε, πάμε, αδερφούλη μου!

Κώτσος

Δε μου ξεφεύγει κανείς εμένα! Είμαι τσάκαλος εγώ! Άντε, πάμε!

Ψάχνει το πορτοφόλι του... δεν το βρίσκει...

Κώτσος

Αμάν! Πού πήγε το πορτοφόλι μου; ... Εδώ το χα... Ή μήπως εδώ;... Αφού θυμάμαι να το βάζω ...

Μαρία

Αχ, Κώτσο μου, μήπως το κασες στη λαϊκή;

Κώτσος

Αποκλείεται! Αφού θυμάμαι να το ... Α μωρή αχλάδω τσιγγάνα!!! Μου βούτηξε το πορτοφόλι μου!!! Μαρία, φεύγω!!! Πρέπει να πατάσω το έγκλημα!

Μαρία

Ναι, Κώτσο μου, πάμε, γιατί απ ό,τι φαίνεται το έγκλημα έχει πατάξει εσένα!

Μουσική... τα φώτα χαμηλώνουν σ αυτή την πλευρά της σκηνης... Τα δυο αδέρφια, παίρνουν τις τσάντες με τα ψώνια και φεύγουν απ τη σκηνή...

Σκηνή 6η

Δυναμώνουν τα φώτα που είναι στην άλλη πλευρά της σκηνής, που είναι ο Άκης και παίζει τζόγο στο κινητό του...

Άκης

Όχι ρε Μάντσεστερ, πέναλτι, γαμώ την τύχη μου μέσα, γαμώ, όχι, πέναλτι!!!

Η μουσική χαμηλώνει... Μπαίνει, ένας μεγάλος, σε ηλικία, κύριος. Φοράει τζιν παντελόνι, ένα μαύρο φούτερ με κουκούλα, κουτρά γυαλιά μυωπίας, κρατά μαγκουρίτσα στο ένα χέρι και μια αυθοδέσμη στο άλλο.

Χάρης

Καλησπέρα. Ξέρετε, δε βλέπω και πολύ καλά και δεν κατάφερα να διαβάσω τι λέει το κουδούνι. Όμως η πόρτα ήταν ανοιχτή κι έτσι μπήκα να ρωτήσω. Εδώ είναι η οικία της κυρίας Τούλας Δούκα;

Άκης

Όχι, εδώ είναι το Δημοτικό Θέατρο της Ρόδου!

Χάρης

Ααααα, σας ζητώ συγνώμη... Έκανα λάθος!

Πάει να φύγει...

Άκης

Εδώ είναι, άνθρωπέ μου! Πλάκα σας έκανα!

Χάρης

Ααααα, πολύ όμορφα! Μισό λεπτό να γελάσω. Χα,χα,χα! *[βήχει λίγο]*. Μα να συστηθώ! Χάρη Τραμπ! Εισοδηματίας!

`Ακης

Άκης Χαραμοφάκης. Μηχανόβιος! Χάρη Τραμπ είπατε; Κάτι μου θυμίζει... Μήπως έχετε κάποια σχέση με τον Ντόναλντ Τραμπ;

Χάρης

Ναι, χρησιμοποιούμε την ίδια βαφή μαλλιών! Χα,χα,χα!

Γελάει μόνος του με το αστείο του. Βήχει...

`Ακης

Σιγά άνθρωπέ μου. Με το μαλακό! Μη μας μείνεις τώρα! Παίζεις και σ άλλες σκηνές!

Χάρης

Ναι, ναι, έχετε δίκιο. Ωχ, ωχ, τα αρθρικά μου... Με πεθαίνουν! Σα playmobil στη σύνταξη έχω καταντήσει.

Πάλι γελάει μόνος του με το αστείο του... Τον πιάνει βήχας

`Ακης

Ε τι θα γίνει; Έτσι θα το πάμε τώρα;;;

Χάρης

Συγγνώμη, έχετε δίκιο! Μα είχα χρόνια να γελάσω έτσι...

Άκης

Να σας ρωτήσω κάτι; Πόσο χρονών είστε, αν επιτρέπεται;

Χάρης

Ογδόντα ... Γιατί;

Άκης

Σαν ... ογδοντογλυφίδα μοιάζετε!!!

Ο Χάρης γελάει με το αστείο του Άκη και του πιάνει βήχας... Ο Άκης ανησυχεί...

Άκης

Πάρτε βαθιές ανάσες κύριε Χάρη μου, μη μου πάθετε και τίποτα και δεν έχω κόλα να σας κολλήσω!!!

Χαρίλαος

Ναι, ναι, έχετε δίκιο! Και τα λουλούδια τα θέλω για γάμο, όχι για κηδεία!!!

Άκης

Γάμο είπατε κύριε Χάρε μου;

Χάρης

Χάρη!

Άκης

Και ποια η διαφορά ρε μεγάλε; Άραξε!

Χάρης

Αααααα, νομίζω πως ήρθε η ώρα μου...

Άκης

Να τα κακαρώσετε;

Χάρης

Θεός φυλάξοι! Να παντρευτώ!

Άκης

Κάτσε, γιατί εσύ θα μας στείλεις πριν της ώρας μας! Γιατί θέλετε, τώρα στα ογδόντα σας να παντρευτείτε κύριε Χάρε μου;

Χάρης

Χάρη!!!

Άκης

Καλά βρε! Μην τρέμετε! Θα σας ανέβει το ζάχαρο! Μα έτσι όπως ντυθήκατε κι εσείς, σαν τον χάρο είστε!

Χάρης

Εεεεε, φόρεσα αυτό το φούτερ, γιατί ήθελα να έρθω τζόβενος στην τουρτίτσα μου!

Άκης

Στην ποια;;;

Χάρης

Στην τουρτίτσα μου. Το Τουλάκι μου! Θέλω, όταν με δει, να πάθει την πλάκα της! Έχω σκοπό να τη ζητήσω απόψε σε γάμο και να ζήσουμε τα υπόλοιπα χρόνια μαζί τον έρωτά μας...

Άκης

Ε δε θα σας πάρει και πολύ! Μα γιατί όμως θέλετε να παντρευτείτε τώρα στα γεράματα;

Χάρης

Ε να βρε λεβέντη μου. Από μικρός, δούλευα. Ήμουν καθηγητής, μετά έγινα διευθυντής κι όταν πήρα σύνταξη, πήγα στην Αμερική ως διδάκτωρ πανεπιστημίου. Έκανα πολλά λεφτά. Όμως, δεν έτυχε να παντρευτώ ποτέ μου... Κι έτσι, είπα κι εγώ στα γεράματα να βρω μια γυναίκα να μου τα φάει όλα, αλλά να προλάβω να περάσω κι εγώ λίγο όμορφα κι ωραία. Ε, γνώρισα την τουρτίτσα μου στο facebook κι ερωτευτήκαμε!!!

Άκης

Ααααα, σας καταλαβαίνω απόλυτα κύριε Χάρε μου!

Χάρης

Χάρηηηηηη!!!

Άκης

Έλα μωρέ, σα δίδυμα είστε!!! Αααααχ κι εγώ θέλω μια γυναίκα...

Χάρης

Να σας φάει όλα σας τα λεφτά;

Άκης

Να της τα φάω εγώ!

Χάρης

Εσείς με τι ασχολείστε κύριε Χαραμοφάη μου;

Άκης

Χαραμοφάκης!

Χάρης

Και ποια η διαφορά; Με τι ασχολείστε λοιπόν;

Άκης

Εγώ προσωπικά με τίποτα. Οι άλλοι ασχολούνται μαζί μου. Απλά έχω τρέλα με τις μηχανές...

Χάρης

Ποιες μηχανές;

Άκης

Τις κουρευτικές!!! Γουστάρω μηχανάρες, σουζες, να φτάνω το διακοσάρι ρε μεγάλε, πώς το λένε; Όπου μεγάλη ταχύτητα, κι ο Άκης μέσα, με πιάνεις;;;

Χάρης

Σας πιάνω κύριε Άκη μου. Κι εγώ, όπου μεγάλη ταχύτητα ... καθίζησης αίματος, μέσα είμαι...

Ακης

Έχετε προβλήματα υγείας, κύριε Χάρη μου;

Χάρης

Ε όχι κάτι ιδιαίτερο. Ε να, λίγο ζάχαρο, λίγο προστάτη, λίγο καταράχτη, λίγο δε βλέπω καλά, δεν ακούω και πολύ, έχω βάλει έναν βηματοδότη, λίγο τα αρθρικά μου, ε και καμιά φορά ξεχνάω κιόλας! Κατά τα άλλα όμως, είμαι περδίκι! Δόξα τω Θεώ!

Ακης

Ναι, ναι, να τον δοξάζετε το Θεό, κύριε Χάρη μου. Θα σας χρειαστεί!

Χάρης

Αυτό που χρειάζομαι, κύριε μηχανόβιέ μου, είναι μια γυναίκα. Κι έτσι, θα μου περάσουν όλα, πιστεύω!

Ακης

Ή θα διπλασιαστούν!

Χάρης

Χα,χα, πολύ πιθανόν! Αλλά πιστεύω ότι με την τουρτίτσα μου, το Τουλάκι μου, θα ευτυχήσω, επιτέλους, ο δόλιος. Βέβαια, απ ό,τι είδα στις φωτογραφίες του facebook, είναι πολύ μικρότερή μου. Αλλά ο έρωτας, ως γνωστόν, χρόνια δε μετρά!

Ακης

Δε θα ξέρει πρόσθεση! Κύριε Χάρη μου, ωραία η παρέα σας, αλλά εγώ πρέπει να πάω κάτω, στην Κελλάρα μου, να χτυπήσω τη γιουβετσάρα που μου φτιαξε! Εσείς, τι θα κάνετε;

Χάρης

Εγώ προς το παρόν, πρέπει να πάω προς νερού μου, γιατί επείγομαι. Έχω και λίγη ακράτεια, ξέχασα να αναφέρω πριν... Μήπως γνωρίζετε πού είναι η τουαλέτα;

Ακης

Ναι, ναι, εκεί πίσω, στο βάθος είναι. Και μετά καθίστε εδώ να την περιμένετε. Θα της κάνετε κι έκπληξη!

Χάρης

Πολύ καλή ιδέα, πολύ καλή! Πάω όμως, γιατί το θέμα μου επείγει!

Ο κύριος Χάρης πάει προς την τουαλέτα, αλλά περπατάει αργά ο καημένος. Ο Άκης, σχολιάζει...

Ακης

Προσέξτε μη σπάσετε το παγκόσμιο ρεκόρ, κύριε Χάρη μου!

Ο κύριος Χάρης, γελάει με το αστείο του Άκη, καθώς προχωράει

Χάρης

Χα, χα, χα, χα! Μπα σε καλό σου κύριε Άκη μου, με τα καλαμπούρια σου! Θα μου φύγουν τα τσίσα μου! Χα, χα, χα, χα! Μπα σε καλό σου!!!

Και καθώς φεύγει και ο Άκης απ τη σκηνή, λέει ...

Ακης

Είσαι ωραίος, κύριε Χάρη μου, είσαι ωραίος!

Μουσική... φώτα...

Τέλος 1^{ου} μέρους